

Reusdigital.cat us recomana cultura per rebre el mes de setembre

En aquesta ocasió, us parlem d'una minisèrie francesa, una pel·lícula catalana i una producció de Netflix sobre presons

Un fotograma de «Barcelona, nit d'estiu», la recomanació d'Estel Romeu per al cap de setmana | Cedida

Arriba el mes de setembre i, per rebre'l com toca, a **Reusdigital.cat** us proposem una sèrie de recomanacions culturals amb les quals esperem que gaudiu d'una bona estona.

Marc Busquets recomana "El colapso"

Temps enrere, Filmin ens va descobrir una producció francesa que alguns mitjans especialitzats van descriure com "la millor sèrie de l'any" 2020. Afirmacions categòriques a banda, el que queda clar és que sí que va ser de les més colpidores.

Som, doncs, davant d'una producció francesa formada per vuit capítols (curts, de 20 minuts cadascun) rodats en un pla seqüència que impregna de tensió tot allò que segueix l'ull de l'espectador.

En un context com l'actual, marcat per les conseqüències de la pandèmia, de la invasió russa d'Ucraïna i la sequera, *El colapso* pren una rellevància única, capaç de fer-nos reflexionar sobre un

---

futur (possiblement) gens llunyà, sobre un aquí que es mostra inhòspit i animal.

D'aquesta manera, l'única informació a la qual té accés l'espectador és que el sistema, tal i com el coneixem, ha petat. Que mai ens expliquin els motius de la fallida és ben lògic. Les raons són el de menys. Les conseqüències, però, seran devastadores. Demà serà un altre dia, sí, però no pas millor que avui. TV3 va emetre la sèrie, i ara és disponible a RTVE play.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=cxhpsbox7E>

Estel Romeu recomana "Barcelona, nit d'estiu"

Per al primer cap de setmana de setembre, l'últim amb gust d'estiu per a molts, us porto una recomanació d'aquelles que se'n dirien *feel good*. I és que a banda d'una recomanació és, també, una notícia, perquè us anuncio que Netflix ha incorporat al seu catàleg la pel·lícula *Barcelona, nits d'estiu*.

Si hi ha una comèdia romàntica catalana per excel·lència aquesta és *Barcelona, nit d'estiu* i, per extensió, la seva continuació *Barcelona, nit d'hivern*. Dirigida per Dani de la Orden, es tracta d'un film que explica sis històries d'amor diferents que tenen lloc a la ciutat la mateixa nit del mes d'agost.

Una parella que no sap si seran pares, el primer amor de dos nens i la relació entre dos jugadors de futbol que no han sortit de l'armari són tres d'aquestes sis històries que ens desenvolupa la pel·lícula. Amb tocs d'humor i trames que s'emboliquen entre elles, *Barcelona, nit d'estiu* fa passar un bona estona acompanyada, a més, d'una banda sonora original de Joan Dausà amb cançons com *Jo mai mai* o *Reis del món*.

La segona part, *Barcelona, nit d'hivern*, continua amb algunes de les històries que coneixem al primer film i algunes altres de noves durant la nit de Reis. Aquesta recomanació és ideal per tancar un cap de setmana d'estiu encarant noves temporades, però sense deixar de gaudir els dies de sol, platja i bon temps que encara es poden allargar una mica més.

V?deo: https://www.youtube.com/watch?v=Rn6_yL1t2eY&ab_channel=ELTERRAT

Joel Medina us recomana ?Inside the World's Toughest Prisons?

El títol ja reflecteix perfectament quin és l'objectiu d'aquesta docuserie disponible a Netflix. Els periodistes Paul Connolly (a la primera temporada) i Raphael Rowe (de la segona a la cinquena temporada) s'introdueixen en algunes de les presons més inhòspites del planeta. No és un documental a l'ús, gravat de manera protocol·lària, sinó que el periodista és un més dels presos, amb els mateixos drets i les mateixes obligacions i condicions que els altres.

Si bé és cert que la càmera, òbviament, influeix, a *Inside the World's Toughest Prisons* apareixen criminals, persones que han comès delictes selvàtics i sanguinaris. Sense caure en l'error que seria banalitzar o justificar aquests actes, Connolly i Rowe entrevisten cara a cara als presos, per conèixer la seva història i com han acabat on són.

De fet, Rowe es va passar dotze anys a la presó per un delicte que ni tan sols havia comès. Tot plegat és televisió, i com és televisió, s'albira que els comportaments que es veuen no són del tot naturals. Segur que hi haurà aspectes que no es veuen perquè ni els presoners ni els funcionaris volen que es vegin, però l'essència de cadascuna de les presons rau en cada capítol. El que mou aquest producte és la curiositat.

Aquella morbositat de l'ésser humà de veure el que normalment no es veu. Les ganes de saber com són les persones que estan a la presó, com parlen, com vesteixen, què fan, com hi han arribat? Tot embolcallat per un format amè, d'uns tres quarts d'hora, gairebé cinquanta minuts.

Sens dubte, és una dinàmica que funciona. Cada temporada té quatre capítols, a excepció de l'última, que en té tres. Per tant, és una proposta audiovisual que es pot pair en poc temps i que en cap cas es fa pesada, al contrari.

Filipines, Belize, Costa Rica, Alemanya i Sud-àfrica són algunes de les presons que han permès veure quines són les condicions de vida dels presoners. Això és quelcom que dona l'oportunitat a l'espectador de conèixer la situació externa del país. De fet, són indrets que acostumen a deixar palès el context del lloc on s'ubiquen. Amb tot, *Inside the World's Toughest Prisons* és fàcil de digerir. Tot i que segurament no és al 100% fidel a la realitat, les cinc temporades segueixen unes línies comunes que homogeneïtzen els continguts.

Per tant, és una opció de *binge-watching* ideal per al primer cap de setmana de setembre.

V?deo: https://www.youtube.com/watch?v=Yyglp6_yri4